

aby předložil výkaz o vyplacené mzdě tak, jak předpisuje § 16 nařízení stát. pojišťovacího úřadu z 20. prosince 1917 č. 13.101, tedy byly-li jemu zaslány současně předepsané tiskopisy.

St-lka, která v odvolání namítala, že částky vzaté zem. úřadovnou z výkazů okr. nem. pojišťovny neodpovídají skutečnosti, a žádala, aby zem. úřadovna prokázala, od kdy do kdy který dělník pracoval a kolik vydělal, vytýká proto právem, že nebyla vyzvána k doplnění dat, a že jen kdyby nebyla vyhověla tomuto vyzvání, byla by zem. úřadovna oprávněna použítí dat vyměřených nem. příspěvků.

Žal. úřad, vyšed z mylného právního názoru, nezabýval se námitkami odvolání st-lky směřujícími proti výši mzdy, předpokládané zem. úřadovnou. Pak ale zůstalo řízení kusým a nss nemá možnost, aby přezkoumal zákonitost nař. rozhodnutí. Bylo je proto zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.666.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: * Snížili-li se před rozhodnutím okresního úřadu o odvolání úhrn sporného peněžitého plnění, skládající se z několika samostatných položek, pod částku 200 Kč tím, že některé z těchto položek přestaly býti spornými, jest rozhodnutí okresního úřadu o zbývajících položkách částku 200 Kč nepřesahujících konečné podle čl. 8 odst. 3 org. zákona.

(Nález z 28. listopadu 1936 č. 16.361/36.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna ve Spišské Nové Vsi proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 13. března 1934 o pojistném.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 15. září 1930 předsala stěžující si pojišťovna inž. Janu K. v Levoči pojistné nemocenské, invalidní a starobní úhrnnou částkou 3.546.94 Kč za řadu jeho zaměstnanců a za období od 1. srpna do 31. srpna 1930.

Rozhodnutím z 21. února 1931 okr. úřad ve Spišské Nové Vsi odvolání Jana K. zamítl.

Na základě daného mu poučení odvolal se inž. Jan K. z tohoto rozhodnutí, pojišťovna pak ve zprávě ze 7. března 1933 upozornila, že předmětem sporu je peněžité plnění nepřesahující částky 200 Kč, pročež měl rozhodovati okr. úřad s platností konečnou.

Po vykonaném šetření ve věci samé vyslovil žal. úřad nař. rozhodnutím, že rozhodnutí okr. úřadu zrušuje a pořádkový předpis pojistného podle § 160 odst. 2 lit. a) zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. zbavuje platnosti. V důvodech jest uvedeno, že odvolání směřuje proti platebnímu výměru, jímž bylo předsáno 3.549.45 Kč za srpen 1930. Nepřichází tedy v úvahu, že zaměstnavatel napadá jen tu částku tohoto výměru, pokud pojišťovna učinila neprávem pořádkový

předpis částkou 108.12 Kč. Rozhodující je celková částka, na niž napadený výměr zní, a to je placení 3.549.45 Kč.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí, uvažoval nss nejprve o otázce, byl-li žal. úřad příslušný, aby ve sporu vydával věcné rozhodnutí.

Po této stránce bylo uvážiti, že šlo o instanční přezkoumání platebního výměru stěžující si pojišťovny, jenž judikátním způsobem vyslovuje jen povinnost zúč. strany platiti peněžní částku ve výměru uvedenou, a že proto předmětem sporu, o němž bylo rozhodovati okr. úřadu na základě odvolání zúč. strany, byla jen otázka peněžitého plnění. Tu pak stanoví čl. 8 odst. 3 org. zákona č. 125/1927 Sb., že ve sporech, jejichž předmětem je pouze peněžité plnění nepřesahující částku 200 Kč, jest odvolání z rozhodnutí správního úřadu vyloučeno. Toto obmezení instančního postupu platí pak i tehdy, když okr. úřad podle § 239 zákona č. 221/1924 Sb., a to i za účinnosti novely č. 184/1928 Sb., rozhoduje o opravném prostředku proti platebnímu výměru pojišťovny, jak dovodil nss na př. již v nálezu Boh. A 9323/31.

Pro posouzení, nepřesahuje-li sporné plnění částku 200 Kč, není ovšem rozhodný efekt, jež strana opravným prostředkem zamýšlí nebo jehož docílí, a právem proto při úvaze o své vlastní kompetenci nepřiznal žal. úřad významu okolnosti, že částka, o niž podle stanoviska odvolání měl býti celkový předpis pojistného snížen, činila jen 108.12 Kč. V zásadě je pro otázku, nepřesahuje-li sporné plnění částku 200 Kč, rozhodno peněžité plnění, platebním výměrem požadované. Leč základem pro určení, co je předmětem sporného plnění, nemusí býti za všech okolností celková peněžitá částka, platebním výměrem požadovaná. Tak tomu nebude v případě, kdy se platební výměr skládá z několika samostatných položek, jako jsou předpisy pojistného za různé, individuálně určené zaměstnance, a kde opravný prostředek napadá jen některé z oněch položek. Takovéto odvolání má s hlediska cit. čl. 8 org. zákona ten význam, že určuje, v jakém rozsahu je platební výměr napaden, čili, o které z položek je spor, takže peněžitým plněním, o kterém má správní úřad vydati rozhodnutí, je tu jen úhrn položek, opravným prostředkem napadených (srov. Boh. A 10.693/33 a 12.196/35).

V dnešním sporu jde pak právě o platební výměr, jenž se skládal z několika samostatných položek, t. j. předpisů pojistného za různé individuálně určené zaměstnance, při čemž opravným prostředkem zúč. strany byly napadeny jen některé z oněch položek, a tvořil proto jen úhrn těchto napadených položek předmět sporu o peněžité plnění. Úhrn položek zúč. stranou napadených činil sice podle platebního výměru částku 288.54 Kč, tedy částku 200 Kč převyšující, leč tu jest uvážiti, že přihlížejíc k odvolání zúč. strany, vydala pojišťovna ještě před rozhodnutím okr. úřadu výměr ze 7. října 1930, jímž oznámila zúč. straně, že vyhovuje odvolání, pokud jde o zaměstnance Štefana D. a Josefa D., a odpisuje pojistné, které za tyto zaměstnance bylo podle odvolání neprávem předsáno. Tím přestaly býti položky, jimiž bylo pojistné za

tyto zaměstnance v platebním výměru předepsáno, mezi procesními stranami sporné a předmětem sporu, o němž bylo okr. úřadu rozhodováti, bylo jen plnění, předepsané úhrnem zbývajících napadených položek platebního výměru. Tak také svůj úkol ve skutečnosti okr. úřad pochopil, neboť zamítaje odvolání zúč. strany, neučinil výroku o platební povinnosti za Štefana D. a Josefa D., podrobiv svému přezkoumání jen ostatních jedenáct položek.

Úhrnná částka předepsaná v platebním výměru v těchto položkách činila však jen částku 185.52 Kč, tedy částku 200 Kč nepřesahující, a nebylo proto z rozhodnutí okr. úřadu podle čl. 8 odst. 3 org. zákona další odvolání přípustno. Podle toho nebyl žalovaný úřad příslušný, aby v tomto sporu vydával věcné rozhodnutí. Jestliže tak přece učinil, místo aby odvolání, jež k němu bylo podáno, odmítl a z moci úřední učinil opatření, aby se straně dostalo okr. úřadem správného poučení, že jeho rozhodnutí je konečné, ocitl se svým postupem v rozporu s procesní normou, pročež bylo jeho rozhodnutí zrušiti pro vadné řízení podle § 6 zákona o ss.

Č. 12.667.

Váleční poškození: * Příjmem ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 39/1922 Sb. o požitcích válečných poškozených rozumí se příjem tvořící základ pro ukládání daně z příjmu.

(Nález z 28. listopadu 1936 č. 16.540/36.)

Prejudikatura: Boh. A 11.968/35.

Věc: Jan Z. v České Rybné proti rozh. min. soc. péče v Praze z 5. března 1934 o invalidním důchodu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li byla roku 1933 propůjčena trafika, jejíž výnos za dobu od 3. června do 31. prosince 1933 činil — jak mezi stranami nesporno — 1.784.14 Kč. Zem. úřad pro péči o válečné poškozené v Praze, přepočítav tento výnos na celý rok 1933 a srovnav částku takto vypočtenou na 3.069.65 Kč s důchodem st-li příslušejícím, zvýšeným o 100%, a shledav, že vypočtený příjem z trafiky převyšuje důchod zvýšený o 100%, nepřiznal st-li výměrem z 15. ledna 1934 důchod za dobu od 1. července do 31. prosince 1933. V odvolání namítal st-l, že dlužno při posuzování jeho nároku na důchod vycházeti z výnosu trafiky skutečně docíleného, nikoli z příjmu, který ve skutečnosti neexistoval. Při tomto podle názoru st-lova jedině správném výpočtu nepřevyšuje příjem z trafiky jeho požitky invalidní zvýšené o 100% a náleží mu tedy důchod za druhé pololetí roku 1933.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto. Žal. úřad dovedl v něm, že požitky, na které st-l má podle zákona o požitcích válečných poškozených nárok, činí, zvýšeny byvše o 100%, 2.280 Kč ročně, t. j. 240 Kč měsíčně, příjem z trafiky přepočtený na celý rok 3.069.65 Kč, tedy průměrně 255.80 Kč měsíčně. Z tohoto skutkového základu dospěl žal.